

Met Christus bekleed

Preek over Galaten 3:27

Te lezen: Kolossenzen 3:1-6 en Galaten 3:26-27
Den Haag, 26 oktober 1975

In Den Haag zie je nog af en toe een vrouw in klederdracht. Te midden van de duizenden vrouwen, die een jurk dragen omdat de kleur hun flatteert, die een blouse dragen omdat die past bij hun stemming, draagt die ene vrouw kleren omdat ze een Scheveningse is.

C&A en Peek en Cloppenburg houden het ons voor: Je moet kleren kopen, die je staan, die het goede in je figuur accentueren, die je schoonheidsfoutjes corrigeren.

Een kleine, gezette man koopt een effen kostuum met een dun krijtstreepje. Dat maakt hem langer en minder gezet!

Een ouderwetse serieuze boer zou zich hier nooit over druk maken. Groot of klein, dik of dun: Hij trekt de broek aan en zet de pet op die bij de plaatselijke klederdracht hoort.

Scheveningse vrouwen in klederdracht lijken allen op elkaar. Ze verdwijnen met hun eigen bijzondere kenmerken onder de voorgeschreven rokken en kappen. Op straat kun je hen er aan hun kleding direct uithalen: Dat is Scheveningen!

Of ze vrouw Knoester is of vrouw Knol, is op een afstand zelfs voor de burens moeilijk uit te maken. Of zij grijs of blond is, dikke of dunne kuiten heeft, blijft in het onzekere. Maar aan haar kleding weet je direct: zij is een Scheveningse!

Wie zich laat dopen, gaat daarna in een klederdracht door het leven. Paulus schrijft: 'Want gij allen, die in Christus gedoopt zijn, hebt u met Christus bekleed'.

Lia, dit is voor jou een bijzondere dag. De kleren die je aan hebt, heb je misschien speciaal voor deze dag nieuw gekocht. Dat is te waarderen. Daarin blijkt dat deze dag voor jou een hoogtijdag is.

Maar wanneer je straks in het doopvont staat, heb je deze kleren, die je zelf hebt uitgezocht, waarvan je moeder zei: 'Lia, dat staat je goed!', niet aan.

In het doopvont heb je een lang wit kleed aan, niet speciaal voor jou gemaakt, - tientallen mensen hebben dat kleed vóór jou gedragen! - niet speciaal uitgezocht bij de kleur van je haar of de kleur van je ogen.

In dat doopkleed, Lia, lijk je dan ongelofelijk veel op honderden, duizenden die óók in een doopvont hebben gestaan. Wanneer je gedoopt bent, en de haren drijfnaat om je hoofd plakken, lijk je nog meer op die anderen die ook gedoopt zijn.

Ik kan mij voorstellen dat velen in de kerk zo'n doopbediening maar een ontluisterende affaire vinden. Wanneer Lia, na de onderdompeling, uit het doopwater opstaat, doet een enkeling misschien zijn ogen dicht en denkt bij zichzelf: 'Dat is Lia Poppen niet! Net zat ze nog bij ons: Leuk gekleed. Een fris kapsel. Echt Lia. Maar nu: met dat lange natte kleed en met die natte plakkerige haren is het Lia niet meer. Zou het ieder ander kunnen zijn'.

U hebt het hier misschien wat moeilijk mee. Deze kant van de doop staat u misschien

zelfs tegen. Toch wordt hierin iets zichtbaar gemaakt dat heel wezenlijk is voor de doop!

In dat doopkleed, in het doopwater, verdwijnt er heel veel, waarvan we zeggen: Dat is echt Lia! In dat doopkleed, in het doopwater, lijkt ze als twee druppels water op duizenden die vóór haar gedoopt zijn, lijkt ze ook op Jezus, toen Hij in de Jordaan werd gedoopt.

Van dat laatste schrikt u misschien: Dat in het doopkleed, in het doopwater Lia Poppen op Jezus lijkt, toen Hij gedoopt werd.

Ik ga het nog sterker zeggen. Het doopkleed heeft iets van het doodskleed waarin Jezus, na zijn kruisiging, in het graf werd gelegd. Na de kruisdood, in het doodskleed, zal Jezus er ontluisterend hebben uitgezien. Wat wilt u: Hij had zichzelf gegeven! Hij had zichzelf ontledigd, zoals de Bijbel zegt. Hij had zichzelf weggegeven. En dat was te zien ook. Er was na zijn dood, ook in zijn uiterlijk, maar weinig meer van Hem over. De doop is een sterven en begraven worden met Jezus Christus. Daarvan wordt in de doophandeling ook iets zichtbaar.

Maar hierover gaat het juist in de doop. Dat Lia op Jezus gaat lijken. Dat de doop van Lia ons doet denken aan de doop en aan de dood van Jezus. En dat omgekeerd onze gedachten van Jezus' doop in de Jordaan en van Jezus' dood op Golgotha, gaan naar de doop van Lia.

Wanneer Lia in het doopvont staat, moet Lia ons niet te veel aan Lia doen denken. Ze moet ons daar aan Jezus doen denken. De verschillen tussen beiden vallen in het doopvont weg.

Wat er met Jezus gebeurde in zijn sterven en in zijn begrafenis, gebeurt in het doopvont ook met Lia. Ze sterft met Christus en wordt met Hem begraven. Haar doopkleed is als het ware het doodskleed van Jezus. Haar doopkleed is ook het kleed waarin Christus opstond uit de dood. Ze staat met Hem op tot een nieuw leven. In het doopvont zal Lia ons aan Christus doen denken.

Lia, dit doopkleed heb je maar enkele minuten aan, wanneer je je eigen kleren weer aan hebt, en je haren weer droog zijn, zie je er vanmiddag weer net zo uit als vóór je doop.

Neen! Dat is niet waar. Ook al heb je dat doopkleed straks niet meer aan: je zult de mensen aan Jezus doen denken!

Wanneer morgen, op school, iemand jou ziet gaan, en hoort praten, moet hij als vanzelf bij Christus bepaald worden. Daarvoor hoef je je helemaal niet vroom aan te stellen. Dat gaan bijna vanzelf.

Wanneer ik op straat een vrouw in klederdracht zie lopen, denk ik automatisch aan Scheveningen.

Jij hebt de klederdracht van Christus aangetrokken.

‘Gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed’.

Dat staat in je dooptekst. Daar mag je gewoon van uitgaan. Christus hangt om je heen als een cape. Hij omhult je. Als iemand jou tegenkomt, komt hij Jezus tegen. Hij kan er niet om heen. De mensen zullen aan je zien, dat je gedoopt bent, dat je niet meer van jezelf maar van Christus bent.

Daarvoor behoeft je helemaal geen bijzondere dingen te doen. Er zijn mensen die menen dat ze voor Jezus aandacht moeten trekken. Ze lopen altijd met de naam van Jezus op de lippen. Elk gesprek proberen ze een vrome draai te geven.

We zeggen wel eens tegen iemand die zich aanstelt: 'Doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg'. Tegen veel mensen die zich vroom aanstellen, zou je willen zeggen: 'Doe maar gewoon, dan doe je christelijk genoeg'.

Lia, morgen op school mag je gewoon doen. Je moet alleen zorgen dat je de kleren aan hebt die je vandaag hebt gekregen. Vóór je naar school gaat, moet je bidden: 'Heer wilt u mij vandaag nabij zijn. Wilt u mij als een mantel omgeven'.

Dan is Jezus in de meest gewone dingen van elke dag present. Als je een vriendin groet, als je een klasgenoot een natuurkundesom uitlegt, als je een praatje maakt met dat meisje dat altijd alleen is in de pauze, is Christus daarin aanwezig.

Elk woord, elk gebaar, elke blik van jou is dan bekleed met Christus. In jou komen de mensen Jezus tegen.

Ik kan mij voorstellen, dat iemand nu denkt: Hoe houdt Lia dat vol?!

Mooi gezegd: Elk woord, elk gebaar, elke blik van Lia bekleed met Christus. In alles van Lia ontmoeten de mensen Christus. Maar hoe houdt dat arme kind dat vol? Ze is nog zo jong! Er zullen nog heel wat stormen over haar leven heen gaan. Zal die mantel die vandaag om haar heen gehangen is, dan niet van haar afgerukt worden? Misschien denkt u dat wel van Lia omdat u dat denkt van uzelf. U bent vijftig en durft u niet te laten dopen omdat u bang bent de doop niet waar te kunnen maken. En dan staat er een meisje van vijftien voor u die het wel durft.

'Dat arme kind', denkt u. Maar u bedoelt het als excuus voor uzelf!

Lia en ik hebben hier samen over gepraat. 'Lia, ben je niet bang, dat je over een paar jaar je doop niet waar kunt maken?'

Lia zei toen: 'Christus zal mij de kracht geven. Hij zal me vast houden'.

Dat is precies in de roos!

Wie gedoopt wordt krijgt geen mantel omgehangen, die hij in eigen kracht in de storm van het leven, om zijn schouders moet zien te houden.

Wie gedoopt wordt, krijgt een mantel omgehangen, die hem vasthoudt. Die hem beschermt. Die hem in de stormen van het leven bewaart.

We zeggen wel eens: Kleren maken de man!

Jan is zestien jaar en wil gaan varen. Als je hem zo ziet staan, in zijn spijkerbroek en zijn trui, is het nog een jochie. Na één dag op de zeevaartschool ken je hem niet terug: met zijn uniform en zijn pet op lijkt hij een hele vent. Kleren maken de man!

Stoer stapt hij op het dek heen en weer voor zijn eerste vaart op zee. Twee mijl buitengaats hangt hij zielig over de reling de vissen te voeren.

Hij is zeeman, maar moet het nog worden! Hij moet nog degene worden wiens uniform hij aan heeft. Met waterige ogen kijkt Jan naar zijn mooie pakkie. Dan vermant hij zich en begint zo goed en zo kwaad het gaat, aan zijn taak op dek, of het

uniform hem kracht geeft. De kleren maken de man!

Dat geldt ook voor een christen: Kleren maken de man. Wie gedoopt is, is bekleed met Christus. En dan maakt Christus je tot christen.

Het duurde enkele jaren, voordat Jan met zijn matrozenpakje aan, een echte matroos was.

Iemand die gedoopt is, is bekleed met Christus. Maar Christus heeft al de jaren van iemands leven nodig om hem helemaal tot christen te maken. Het duurt jaren voor de kleren de man gemaakt hebben.

Lia, wanneer je straks gedoopt bent, ben je voor aller ogen bekleed met Christus. En dan begint Christus je te maken tot iemand die zijn kleed met ere draagt. De kleren gaan de vrouw maken!

In het doopvont, gekleed in het doopkleed, in het doodskleed van Jezus, terwijl het doopwater van je druipt, zul je ons aan Jezus doen denken. Vanaf dat moment begint Christus je te maken tot iemand die de mensen steeds meer aan Hem doet denken.

Van dag tot dag, van jaar tot jaar wil Christus je sterker op Hem doen lijken.

Het kleed van Christus komt steeds vaster om je heen te zitten. Het wordt één met je.

Totdat het kleed van Christus niet meer los om je heen zit, maar je eigen huid is geworden.

Wij lezen uit Kolossenzen 3, dat een christen de oude mens heeft afgelegd, zoals je een oude jas uitdoet en weggooit. En dat hij de nieuwe mens heeft omgedaan, die vernieuwd wordt tot volle kennis en het beeld van zijn schepper.

Lia, je hebt de nieuwe mens, dat is: je hebt Christus aangedaan.

Die nieuwe mens maakt je steeds nieuwer. Christus maakt je steeds christelijker.

Totdat je eens helemaal op Christus lijkt. Dat is de toekomst van iedere christen:

Volkomen op Christus lijken.

Zo zullen we de eeuwigheid doorbrengen, zo zullen we op de nieuwe aarde zijn:

Gelijkvormig aan Christus.

Lia, wat je bij de doop als kleed krijgt omgehangen, zal eens je eigen huid zijn.

Christus wil je van dag tot dag vernieuwen tot je helemaal een nieuw mens bent. Hij

wil je doen groeien in het kleed dat je omgehangen krijgt. Totdat het helemaal past.

Totdat het als een eigen huid om je heen zit. Totdat je volledig één bent met Christus.

Amen.